

Magul și Dragonul

Dusan Gora

Ții minte norul-Dragon?
Era piesa de rezistență a acelui spectacol de lumină!
A rămas din el o făcămitură,
Un colț fără suflet
Și mult mai sufăr
După adierea lui fragilă
Dintre coastele tânărului Mai...

Dar apusul- Mag încunurat de ultimele raze-
Îl mai știi?
A încălecat pe Dragon,
Tu te-ai înfiorat tare
Eu m-am ascuns după mantaua subțire, să nu mi se vadă emoția.
Ei ne-au părăsit clipele
Și ne-au luat dorurile
Și visările
Și jocurile ghidușe
De copii flămânzi după îmbrățișare.

Pierduți au fost.
Pierduți am fost.
Și-n poale și în minți
Ne-au rămas și azi
Fâșii de sori și nori-
Vise fierbinți,
Sorbite
De nostalgii
În vintre împietrite.